

Apunts històrics de 1675

El mes d'abril de 1675 es troben tan abundants els problemes de la vila que obliguen a reunir el Consell gairebé dia per altre per resoldre'ls. L'un és per elegir pesador per a la carn que es comprarà fora vila, càrrec que recau en Joan Ferran i per veure què s'ha de decidir sobre la premsa grossa que s'ha trencat degut a carregar-la tant. L'altre per posar preu al moltó, i es queda d'acord que sigui de sis sous; però l'objecte de les ordinacions de molts dies i que denota que els dóna més mals de cap, són els assumptes militars.

Al requeriment de les persistents talles i demandes de lleves, d'anades i vingudes de síndics sempre a regatejar, el capità de Tarragona diu als enviats del Consell que ell s'ofereix a trobar soldats voluntaris per sis dobles cada un si és que les volien donar i a més a més dos rals per cada dia que hauran de percebre, i troba el Consell ben disposat a donar les sis dobles d'entrada però quant al salari de dos rals no hi convenen perquè no saben els dies i per concretar-los els mou a fer viatges a la capital dues vegades. Motiu de viatges és també perquè, havent entregat l'import pels soldats, que a la Vila no els cal el gravamen del *cortell* de l'alferes i que ja pot anar-se'n de la vila, i la tal determinació motiva una assemblea el dia 23 d'abril per assabentar que s'havia rebut un avís dient que pujaria de Tarragona el Dr. Clavé, assessor del Camp i sots-governador i l'endemà dia 24 es desplaçà D. Fèlix Marimon dient que s'havia rebut una carta del jutge excusant els serveis a l'alferes, però que aconsellava i ordenava i creia convenient que devia seguir al mateix lloc i a més a més se li enviés una carta donant-li excuses i satisfaccions (o sigui que en aquell temps ja era un fet normal d'aconsejar per ordenar i amenaçar, com ho devia ésser també per creure convenient la dimissió de tot aquell que se'l devia haver d'expulsar).

No havent-hi prou encara de tot aquest trasbals, durant el mes de maig amb caràcter d'urgència el governador mana que es nomenin cinc soldats i un capità per a guardar la vila, i es posen cinc noms dins uns bossa i el primer elegit es Francesc Salvadó i que per ocupar el càrrec demana dues lliures cada dia a cobrar a la bestreta i dos rals per la geneta (cavalcadura) cosa que se li nega.

↳ Enmig de tot aquest terrabastall castrense que alterava el pacificisme natural de la població en haver-se posat setge a la ciutat de Girona, però que Catalunya ja portava l'arrossegall secessionista des de la guerra dels Segadors i que hagué de sofrir la ineptitud de la regenta i l'enriquiment del privat Valenzuela, havia de fer front a les penúries econòmiques comprant blat i carn a fora vila i demostra també haver de fer els ulls grossos davant l'administració perquè es troben moltes ordinacions on el prestigi de D. Josep Morell, síndic del Braç Major, corredor i clavari va per terra (hi ha actes amb els adjectius d'advocat i familiar del St. Ofici), suscitant-se discussions i baralles fortes fins a demanar que se'l tregui de casa de la vila per anar a comprar olives a fora i prendre mesures perquè ningú més no hi vagi. En cap any del segle XVII no havia trobat mai que es miressin tant les ofertes de preus de les collites com enguany que després de mirar-ho molt, s'adjudiquen al millor postor que obre preu a la compra d'ordi a raó d'una lliura i dos sous la quartera i la de faves a una lliura i sis sous.

El més curiós és que tres segles enrera una vila com la nostra ja tingués tanta cura i desvetllament de la moral pública ja que un senyor jurat fa ajuntar a petició seva tot el Consell, compost de 3 jurats i 21 síndics "perquè segons ell diu, hi ha alguna dona que dóna mals fums i se l'hauria de treure de la vila", tot determinant el Consell que "los Senyors Jurats i tots els Síndics (aquell dia a l'Assemblea n'hi havia 22) en pes anessin a donar al marit i muller un *reptiri* (amonestació) dient-los que si no eviten que "ni *entrigan* (entrin) gent a casa de mala fama i al Gabriel que no hi entri a més en sa casa la dita dona que és la muller del mallorquí i no hi ha esmena que se'ls treurà de la Vila".

Els documents ho canten. No devia haver-hi esmena. En acta del 26 de juny, en no tenir escarment, l'amenaça que li feren a través del Gabriel, el matrimoni del Josep *mallorquí* és desterrat del poble per donar mal exemple amb la seva conducta.

Les immoralitats sempre han sigut motiu d'escàndol. Les immoralitats subterrànies en canvi han sigut sempre perdonables. La història dels bastards escrits sempre han sigut perdonables, les immoralitats revestides de seda s'han adoptat com a virtuts de virilitat; les del poble, dels parracs, no s'han perdonat mai, tothom se n'ha posat les mans al cap malagrosos de no poder-ho fer pels convencionalismes locals i desitjosos de trobar l'esquer de fer-ho fora de l'ambient habitual. La prova més feiaent: tots els síndics foren comissionats per dur l'encàrrec de retractar-se. Amb un n'hi havia prou. El més honest. En canvi hi anaren tots.

J. CROS i CABRÉ

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"